

IJA # 542

סדר מנחה וערבית

Seder Minḥah ye-`Arvit

Baghdad, 5682 (1921 or 1922)

סדר
מנחה וערבית
לכל

ימות השנה לחול ולשבתות

ולראשי חדשים עם קצור

פסקי דינים הנחוצים:

סגת התרפ"ב לפ"ג

פה בנדאד יע"ח

בדפוס ציון מ"ע עיזר פי
מטבעת א' וטנייה

פתיחת אייהו הנביא ז"ל

טוב לומר פתיחה אליהו ז"ל קודם כל תפלה כי היא
פתיחת הלב * ופה בגדאד יע"א נוהגים מי שהוא תוך
י"ב חדש אומר קדיש אחריה *

ויהי נועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו *

פתח אליהו הנביא זכור לטוב ואמר רבון עלמין
דאנת הוא חד ולא בחשבון . אנת הוא עלאה על כל
עלאין סתימא על כל סתימון לית מחשבה תפיסא בך
בלל . אנת הוא דאפקת ע. ר תקינן וקרינן לון עשר
ספירן לאנהוא בהון עלמין סתימין דלא אתגלין ועלמין
דאתגלין וברון אתפסיאת מבני נשא ואנת דקשיר לו
ומיחד לון ובנין דאנת מלגאו כל מאן דאפריש חד מן
חבריה פאלין עשר אתחשיב ליה כאלו אפריש בך .
ואלין עשר ספירן אינן אזלין בסדרן חד ארין וחד קצר
וחד בינוני ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך
לא לעילא ולא לתתא ולא מפל סמרא לבושין תקנת
לון המינייהו פרחין נשמתין לבני נשא . וכפא גופין
תקנת לון דאתקריאו גופא גופי לבושין דמכסין עליהון
ואתקריאו בתקונא דא חסד דרועא ימינא גבורא דרועא
שמאלא . תפארת גופא . נצה והוד תרין שוקין . יסוד
סיומא דגופא אות ברית קודש מלכות פה תורה שבעל

פתיחת אליהו ז"ל

ב

פה קרינן לה חכמה מוחא איהי מחשבה מלגו פינה
לכא וכה הלב מבין ועל אלין תרין פתיב הנסתרות
ליהוה אלהינו . פתר עליון איהו פתר מלכות . ועליה
אתמר מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפלי .
מלגאו איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו ארץ אצילות
דאיהו שקיו דאילנא בדרועו וענפוי פמיא דאשקי
לאילנא ואתרפי בההיא שקיו :

רבון עלמין אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות
דאשקי לאילנא בההיא נביעו וההוא נביעו איהו
פנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא ובך לית דמיון
ולית דיוקנא מפל מה דלגאו ובר ובראת שמיא
וארעא ואפקת מנהון שמיא וסיהרא וכוכביא ומזלי
ובארעא אילנין ודשאין וגנתא דעדן ועשבין וחיון
ועופין וגנין ובעידין ובני נשא לאשתמדעא בהון עלאין
ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין ואיך אשתמדעין
מעלאין ותתאין ולית ידיע בך פלל ובר מנך לית יחודא
בעלאין ותתאין ואנת אשתמדע ארון על פולא וכל
ספירן כל חד אינו ליה שם ידיע ובהון אתקריאו
מלאכיא ואנת לך שם ידיע דאנת הוא ממלא כל
שמהון ואנת הוא שלימו דכלהו וכד אנת תסתלק מנהוי
אשתארו כלהו שמהון כפופא בלא נשמתא אנת חפים
ולאו בחכמה ידיעה אנת הוא מבין ולאו מפינה ידיעה

ליה לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא הקפף וחילץ
 לבני נשא ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדינא
 וברחמי דאינון צדק ומשפט כפום עבדיהון דבני נשא
 דין איהו נבורה משפט עמידא דאמצעיתא צדק מלכותא
 קדישא מאזני צדק תרין סמכי קשוט הין צדק אות
 פריה כלא לאחזאה איך אתנהיג עלמא אבל לאו דאית
 לך צדק ידיעא דאיהו דין ולאוי משפט ידיעא דאיהו
 רחמי ולאוי מפל אלין מדות פלל קום רבי שמעון
 ויתחדשון מלין על ירך דהא רשותא אית לך לגלאה
 רוין ממירין על ירך מה דלא אתיהיב רשו לגלאה
 לשום בר נש עד פער :

קם רבי שמעון פתח ואמר לך יהוה הגדולה
 והנבורה וכו' עלאין שמעו אינון דמיכין דתברון ורעיא
 מהימנא אתערומשנתכון הקיצו ורננו שוכני עפר אלין
 אינון צדיקיא דאינון מפטרא דההוא דאתמר בה אני
 ישנה ולבי ער ולאוי אנון מתים ובנין דא אחמר פהוי
 הקיצו ורננו וכו' רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיצו
 ורננו לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא דעד
 פער צדיקיא פלהו דמיכין ושנתא בחוריהון מיד יהיבת
 שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא ויימא ליה קום
 רעיא מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי דופק לגבאי
 בארבע אחויו דליה וימיי בהוי פתחילי אחותי רעיתי

ינתי חמתי דהא תם עונך בת ציון לא יוסף להגלותך
 שראשי נמלא טל מאי נמלא טל אלא אמר קדשא
 ברך הוא אנת חשבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא
 דעאלנא בביתא דילי ועאלנא בישובא לאו הכי דלא
 עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא הרי לך סימנא שראשי
 נמלא טל ה"א שכינתא בגלותא שלימו דילה וחיים
 דילה איהו טל ודא איהו י"ד היא ואיו וה"א איהו
 שכינתא דלא מחשבן טל אלא י"ד היא ואיו
 דסליקו אתון להשבן טל דאיהי מליא לשכינתא מנבישו
 דכל מקורין עלאין מיד קם רעיא מהימנא ואבהן
 קדישין עפיה עד פאן רזא דיהודא ברך יהוה לעולם
 אמן ואמן :

קודש לה לא ימכר ולא
 ינאל על נשמת המ'

נפטר

תנצ"בה

סנת

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור
 מה ידירות משכנותיך יהוה צבאות
 נכספה וגם כלתה נפשי לתצרות
 יהוה גבי ובשרי ירננו אל אל חי:
 גם צפור מֵ אֵה בית ודרור קן לה
 אשר שתה אפרוחיה את מזבחותיך
 יהוה צבאות מלכי ואלהי: אשרי
 יושבי ביתיך עוד יהללוך סלה אשרי
 אדם עוז לו בך מסלות בלבכם:
 עברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם
 ברכות יעטה מורה ידכו מחיל אל
 חיל יראה אל אלהים בציון: יהוה
 אלהים צבאות שמעה תפילתי
 האזינה אלהי יעקב סלה מגננו ראה

אלהים והקבט פני משיחה: כי טוב
 יום בחצריך מאלף בחרתי הסתופף
 בבית אלהי מדור באהלי רשע: כי
 שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד
 יתן יהוה לא ימנע טוב להולכים
 בתמים יהוה צבאות אשרי אדם
 כמח בך:

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את
 בני ישראל ואמרת אליהם את־מרבני
 לחמי לאשי ריח גיחתי תשמרו
 להקריב לי במעדו: ואמרת להם זה
 האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים
 בני־שנה תמימים שנים ליום עולה
 תמיד את הכבש אחד תעשה בכר

וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֲרָבִים : וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֵלֶת
 לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רְבִיעִית
 הֵהָיוּ עֲלֵת תָּמִיד הַעֲשִׂיהָ בְּהַר סִינִי
 לְרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה לַיהוָה : וְגַם כּוֹ
 רְבִיעִית הֵהָיוּ לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ
 הַיֶּסֶד גֶּסֶד שֶׁבַר לַיהוָה וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים כַּמִּנְחַת
 הַבֶּקָר וְגַם כּוֹ תַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רִיחַ
 נִיחַח לַיהוָה :

אֵתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּטִירוֹ
 אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֵת קְטֹרֶת
 הַסַּמִּים בְּזִמְנֵי שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם .
 כְּאֲשֶׁר צִוִּית אֹתָם עַל יַד מִיָּשָׁה

נְבִיאֲךָ כְּכַתּוּב בַּתּוֹרָתְךָ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה כּוֹחַ לֵךְ סָמִים
 נָטַף וְשִׁחֲלֵת וְחִלְבָּנָה כְּמִים
 וְלִבְוֹנָה זָכָה בַד בְּכַד יְהוָה : וְעִשְׂוֹת
 אֵתָּה קְטֹרֶת רַקֵּחַ מֵעֲשֶׂה רִיחַ מִמֶּלֶחַ
 מְהוּר כּוֹדֶשׁ : וְשִׁחֲקֵת מִמִּנְחָה הַדֶּקֶ
 וְנִתְתָּה מִמִּנְחָה דְּפָנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהָל
 מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹעֵד לֵךְ שָׁמָּה קֹדֶשׁ
 קָדְשִׁים וַיְהִי לָכֶם : וַנֹּאמֶר וְהַקְּטִיר
 עָלֵינוּ אֵהָיו קְטֹרֶת סָמִים בְּבִקְרָה
 בְּבִקְרָה בְּהִטִּיבוּ אֵת הַגִּלְתָּ בֵּין
 וּבִהְעֲלוֹת אֶהְיוֹן אֵת הַגִּלְתָּ בֵּין
 הָעֲרָבִים וְהִטִּיבָה קְטֹרֶת תָּמִיד לְפָנֵינוּ
 יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם :

תנו רבנן בשנים הקטורת פיצה.
 שלש מאות וששים ושמונה מנים
 היו בה שלש מאות וששים וחמשה
 במנין ימות החמה. ושלשה מנים
 יתרים שפיהם מבנים בהן גדול
 מלא חפניו ביום הכפורים מחזירו
 למכתשת בערב יום הכפורים כדי
 לקום מצות דקה מן הדקה ואחד
 עשר סמנים היו בה ואלו הן הצרי.
 והצפורן. והחלבנה והלבנה משקל
 שבעים שבעים מנה מור. והציעה.
 ושבולת גרד. וכרפום. משהל ששה
 עשר ששה עשר מנה. הקושט
 שנים עשר הלופה שלשה. חנמז

תשעה. בורית כרשינא תשעה
 כבין. יין קפריסין סאין תלת וקבין
 תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין
 מביא חמר חיור עתיב. מלא
 סדומית רובי מעלה עשן כל שהוא
 רבי נתן הבבלי אומר אף כפת
 תירחן כל שהוא. אם נתן בה דבש
 כפלה. ואם חסר אחת מכל
 סממניה חייב מיתה.

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי
 אינו אלא שתף הנוסף מעצי
 הקטף. בורית כרשינא למה היא
 באה כדי ליפות בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה

הוא בא כְּדִי לְשֵׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן
 כְּדִי שֶׁתְּהֵא עֲזָה וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין
 לָהּ אֶלֶּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים
 בַּמְּהֵרֵשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד : תְּנִיא רַבִּי
 גָּתָן אוֹמֵר בְּשֵׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר
 הַדֵּק הַיּוֹטֵב הַיּוֹטֵב הַדֵּק * מִפְּנֵי
 שֶׁהַפּוֹל יִפֵּה לְבִשְׁמִים פִּטְמָה לְחֻצְאִין
 כְּשֶׁרָה לְשֵׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שָׁמְעֵנוּ *
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל אִם
 בַּמִּדְתָּה כְּשֶׁרָה (לְחֻצְאִין) וְאִם חֶסֶר
 אַחַת מִכָּל סַמְמָנֶיהָ חַיִּיב מִיתָה :
 תְּנִי בַר קַפְרָא אַחַת לְשֵׁשִׁים אוֹ
 לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיטָה בָּאָה שֶׁל
 שִׁירִים לְחֻצְאִין וְעוֹד תְּנִי בַר קַפְרָא

אֵלֹו הָיָה נוֹתֵן בָּהּ כְּרֵטוּב שֶׁל דְּבִשׁ
 אִין אָדָם יְכוּל לְעַמּוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ
 וּלְמָה אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי
 שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאוֹר וְכָל
 דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אֵשׁה לִיהוֹה
 יְהוֹה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֵלָה יְהוֹה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם
 בְּטִחַת בְּךָ יְהוֹה הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶכֶד יַעֲגֵנוּ
 בַּיּוֹם קְרָאֵנוּ : וְעַרְבָה לִיהוֹה מְנַחַת
 יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בַּיּוֹם עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קַדְמוֹנִיּוֹת :

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לָלוֹה סֵלָה
 אֲשֶׁרֵי הָעָם שֶׁכְּבָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעָם
 שִׁיְהוֹה אֱלֹהֵיו :

תהלה לְדוֹד אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ
 וְאֶבְרַכְּהָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד בְּכֹל יוֹם
 אֶבְרַכְּךָ וְאֶהְלֵלְהָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וְעַד
 גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֵלֵל מְאֹד וְלֹגְדֵלְתוֹ אֵין
 חֶקֶר : דָּר לְדָר יִשְׁבַּח מִעֲשִׂיךָ
 וּגְבוּרַתֶיךָ וְגִידוֹ הַדָּר כְּבוֹד הַזִּדְךָ
 וְדַבְרֵי גִבְלֹאתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעִזּוֹ
 נוֹרֵאתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדוּלַתֶךָ אֲסַפְּרֶנָּה :
 וְכִר רַב טוֹבֶךָ יִבִּיעוּ וְצִדְקַתֶךָ יִרְגְּנוּ :
 חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרֶךְ אַפַּיִם וּגְדֹל
 חֶסֶד : טוֹב יְהוָה לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל
 מַעֲשָׂיו יוֹדוּךָ יי כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְיֶיךָ
 יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ .
 גְּבוּרַתֶךָ יִדְבְּרוּ לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם

גְּבוּרוֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ :
 מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים
 וּמִמְשַׁלְתֶךָ כְּכֹל דָּר וְדָר טוֹמֶךָ יְהוָה
 לְכֹל הַנְּפִלִים וְזוֹרֶךָ לְכֹל הַכְּפוּפִים
 עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאֶתְהָ נוֹתֵן לָהֶם
 אֶת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ : פּוֹתַח אֶת יְהָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רֵצוֹן : צַדִּיק יְהוָה
 כְּכֹל דַּרְכָּיו . וְחִסִּיד כְּכֹל מַעֲשָׂיו :
 כְּרוֹב יְהוָה לְכֹל קוֹרְאָיו . לְכֹל אֲשֶׁר
 יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת : רֵצוֹן יִרְאֵיו וְעֲשֵׂה
 וְאֶת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר
 יי אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד : תְּהַלֵּת יְהוָה יִדְבֵּר פִּי
 וַיְבַרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קֹדְשׁוֹ לְעוֹלָם

ועד : ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם הללויה :

תכון תפלתי בטרת לפניך משאת
כפי מנחת ערב הקשיבה להול
שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא . בעלמא די כרד
כרעותיה . ונמליך מלכותיה . ויצמח פורקניה . וקרב
משיתה . בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמייה רבא מבכר
לעלם לעלמי עלמיא יתברך . וישמבח . ויתפאר .
ויתרומם . ויתגשא . ויתקדר . ויתעלה . ויתהלל . שמייה
דקודשא ברין הוא . לעילא מן כל ברכתא שירתא
תשבחתא ונחמתא דאמרון בעלמא ואמרו אמן :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד
תהלתך :

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי

מז מנחה ב
אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון נומל חסדים טובים
מונה הכל וזכר חסדי אבות ומביא
גואל לבני בניהם למען שמו
באהבה :

בעשיית אומרים וזכרנו לחיים מלך חסין בחיים בתב
בספר חיים למענך אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה
יהוה מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה
מתים אתה רב להשיע בקיץ מוהיד
המל ואם טעה צריך לחזור * בחורף אומר משיב
דרוח ואם טעה אין צריך לחזור * ובחורף משיב

הרוח ומוריד הגשם :

מכרב כל חיים בקסד מחיה מתים
ברחמים רבים סומך נופלים ורופא
חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישגי עפר * מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה

בעשית אומרים מי כמוך אב תבטחן זכר יצוריו ברחמים
לחיים

ונאמן אתה להחיות מתים * ברוך
אתה יהוה מחיה המתים :

בחזרת העמידה השליח צבור אומר

גְּדוּדֵי שָׁדַי וְנִעְרֵי צִדְדֵי כְּנוּעִים שִׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קוֹדֶשׁ
תְּמַשְׁלִשִׁים לְךָ קְדוּשָׁה וְבָן כְּתוּב עַל יַד גְּבִיאוֹת :
וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר * קְדוּשׁ * קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת

מלא כל הארץ כבודו : לעשתם משפחות ואומרים : ברוך
כבוד יהוה ממשקמו : ובדבתי קדשך כתוב לאמר יתלוך
יהוה לעולם אלמך ציון לדור ודור סלמיה :

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים
בכל יום יהללוך סלה * ברוך
אתה יהוה האל הקדוש : בעשית אומרים
המלך הקדוש :

אם טעה או שהוא מסופק אם אמר המלך הקדוש או לא
חזר לראש וה"ה בחזרת הש"ץ

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש
בינה. כמ"ש ומוצאי יוש או' כאן אתה חוננתנו

וחננו מאתך חכמה בינה ודעת :
ברוך אתה יהוה חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך * וקרבנו
סלבנו לעבודתך נהחזירנו

מנחה ^ש בתשובה שלימה לפניך * ברוך

אתה יהוה הרוצה בתשובה
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו
מלכנו כי פשענו כי אל טוב
וסלח אתה * ברוך אתה יהוה חנון
המרבה לסלוח

ראה נא בעינינו וריבה ריבנו ומחר
לגאולנו גאולה שלמה למען
שמוך כי אל גואל חוק אתה * ברוך
אתה יהוה גואל ישראל

בתענית צבור או כאן השייך עננו ונדפס בשמע קולנו
דף כז

רפאנו יהוה וגרפא הולשיענו וגושעה
כי תהלתנו אתה * והעלה
ארוכה ומרפא לכל תחלואינו ולכל

מנחה

מכאובינו ולכל מכותינו * כי אל
רופא רחמן וגאמן אתה * ברוך
אתה יהוה רופא חולי עמו ישראל :

בקין אומר ברכנו ואם טעה צדיק חוזר
בקין ברכנו יהוה אלהינו בכל מעשה
ידינו וברוך שנתנו בטללי
רצון ברכה וגדבה ותהי אחריתך
חיים ושבע ושלוש בשנים המזכות
לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה
ומברך השנים * ברוך אתה יהוה
מברך השנים :

בתורה או כך עלינו ואם טעה ונזכר קודם שעקר הגלגל
חוזר לברך עלנו ואכז אחר שעקר הגלגל נזכר חזר
לראש התפלה

בתורה ברוך עלינו יי אלהינו את השנת
הזאת ואת כל מיני תבואתה

לְטוֹבָה וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָה עַל כָּל
 פְּנֵי הָאָדָמָה וְרוּחַ פְּנֵי תֵבֵל וְשִׁבַע
 אֶת הָעוֹלָם כָּלֹּו מִטּוֹבָךְ וּמִלֵּא יְדִינוּ
 מִבְּרִכּוֹתֶיךָ וּמֵעוֹשֶׁר מוֹנְנוֹת יְהוָה
 שְׁמֶרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דְּבַר
 רָע וּמִכָּל מִינֵי מִשְׁחִית וּמִכָּד מִינֵי
 פּוֹרְעָנוֹת וְעֲשֵׂה לָּהּ תִּקְוָה טוֹבָה וְאַחֲרִית
 שְׁלוֹם חוּם וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוֹאֹתָהּ
 וּפִירוֹתֶיהָ וּבְרִכָּהּ בְּגִשְׁמֵי רֶצוֹן בְּרִכָּה
 וּגְדֻבָּה וְתַחֲיוּ אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשִׁבַע
 וְשְׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָה בִּי
 אֵל טוֹב וּמִטִּיב אֶתָּה וּמִכָּרֶךְ הַשָּׁנִים
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִכָּרֶךְ הַשָּׁנִים׃
 תָּמַע בְּשׁוֹפָר גְּדִיל לְחֲרוֹתָנוּ וְשֹׁאֵנֵךְ

לְמִכָּן גְּלִיּוֹתֵינוּ וְכִפְצֵנוּ יְחַד
 מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה מִקְבִּץ גְּדַחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
 הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבְרָאשׁוֹנָה וְיִוְעֲצֵנוּ
 כְּבִתְחִלָּה וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה
 מִלּוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְהוָה לְבִדְךָ בְּהַסֵּר
 וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט׃ בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה מְלֶכֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט
 בְּעִשְׂרֵיט אוֹמֵר (הַפֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט) וְאִם לֹא אִמְרוּ אֵינוּ חוֹזֵר
 לְמִינִים וְלִמְלָשִׁינִים אֲתַחֲיוּ תִּקְוָה
 וְכָל הַיּוֹדִים בְּרַגַע יֹאבְדוּ וְכָל
 אוֹיְבֶיךָ וְכָל שׁוֹנְאֵיךָ מְהֵרָה וּפְרַתּוֹ
 וּמִדְּכוּת הַרְשָׁעָה תַעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר
 וְתַכְלֵם וְתַכְנִיעֵם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹבֵר אוֹיְבִים
וּמַכְנִיעַ מִיָּנִים :

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל
פְּלִיטַת בַּיִת סוּפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק
וְעַל יְנוּי יְהוּמֵי נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱהִינוּ
וְתֵן שֶׁכֶר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלֹבְנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם
לֹא יִבּוֹשׁ כִּי כָךְ בְּטַחְנוּ וְעַל חֲסִדְךָ
הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת גִּשְׁעָנוּ * בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצְדִּיקִים :

תִּשְׁבוּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר
הִבְרַת וּבִסָּא דְדוֹר עֲבָדְךָ בַּחֲזוּבָה
תִּבְיִן וּבְגַה אוֹתָהּ בְּגִין עוֹלָם בְּמַחְדָּה

בְּיָמֵינוּ * בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַיִם :

אֶת צִמְח דְּדוֹר עֲבָדְךָ מִתְּרַה תְּצַמִּיחַ
וּמְרַנו תְּרוּם בִּישׁוּעַתְךָ * כִּי
לִישׁוּעַתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם * בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מַצְמִיחַ כֶּהֱרַן יִשׁוּעָה :

שָׁמַע כּוֹלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵב הַדְּרָחֲמָן
רַחֵם עָלֵינוּ וּבְכַל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן
אֶת תְּפִלָּתֵנוּ * כִּי אֵד שׁוֹמַע תְּפִלּוֹת
וּתְחַנּוּנִים אַתָּה * וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּבָנוּ
רִיבָם אֲ תִשִּׁיבֵנו * תִּנְנוּ וְעִנְנוּ וּשְׁמַע
תִּפְלָתֵנוּ :

עִנְנוּ אֲבִינוּ עִנְנוּ כִּיִּם צוּם תִּפְעֲנִית הַזֶּה כִּי בְצִדָּה נְדוּלָּה
אֲנַחְנוּ אֵל תִּפְסֵן לְרַשְׁעֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְּבָנוּ מִפְּקֻשְׁתֵּנוּ הִיד

בא קרוב לשועתנו מרים בקרא אליך אלה תענה בדבר ואמרה
 תשמע בדבר שנאמר והיה מרים יקראו ואני אענה עוד הם
 מדברים ואני אשמע כי אתה יהיה פודה ומציל ועונה ומרחם
 בקל עת צרה וצוקה : והש"ן חותם בין גואל לרופא
 ברוך אתה יי העונה לעמו ישראל בעת צרה :

בי אתה שומע תפלת כל פה * ברוך
 אתה יהוה שומע תפלה :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל
 ולתפלתם שעה והשב העבודה
 לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
 מהרה באהבה תמכר ברצון ותהי
 לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

בריה ובחתי"מ אופרים יעלה ויבא ואם שכח ונזכר קודם
 שהשלים תפלתו חוזר לרצה ואם נזכר אחר שהשלים
 תפלתו חוזר לראש , חוץ מערבית של ר"ח שאינו חוזר
 אלהינו ואלהינו אבותינו יעלה ויבא גיש בקרא וברצה וישמע

ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים
 עירך * וזכרון משיח בן דוד עבדך * וזכרון כל עמך ביום
 ישראל לפניך לפליטה למנוחה לחן ולחסד ולרחמים *
 לחיים טובים ולשלום * ביום ראש חדש החדש *
 (לפסח) חג המצות החדש ביום מקרא קודש החדש *
 (לסכות חג הסוכות החדש ביום מקרא קודש החדש) לרחם
 בו עלינו ולחושיענו * וזכרנו יהוה אלהינו * בו למנוחה ופקדוננו
 בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים * בדבר ישועה ורחמים
 חיים וזננו ודמול ורחם עלינו * והושיענו כי אליך
 עינינו * כי אל מלך חפז ורחום אתה :

ואתה ברחמיך הרבים * תחפוי בנו
 ותרצנו ותתחוננה עינינו בשובך
 לציון ברחמים * ברוך אתה יהוה
 המחזיר שכינתו לציון :

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה

אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 נער: צורנו צור חיינו ומגן ישענו
 אתה הוא: לדר ודר נודה לך וגם פר
 תהלתך על חיינו המסורים בידך
 ועל נשמותינו הפקודות לך ועל
 פ ששככל יום עמנו ועל גפלאתיך
 ומזכותיך ששככל עת ערב ובקר
 וצחרים המזיב כי לא כלו רחמיך
 המרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם
 חיינו לך:

בחזרה או

מזרים אנתנו לך שאמתה היא יהודה אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי כל בשר יוצרנו יוצר גראשית גרבות והודאות
 לשמך גדול ומקדוש על שהחיייתנו וקצפתנו בן תחינו
 ותחיינו ותאסוף גליחינו לתצרות קדשך לשמור חייך

ולשעות רצונך ולעבדך ברכנו שלם על שאנתנו מזדים
 לך ברוך א הודאות:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הניסים ואם שנה
 אינו חוזר

על הנסים ועל הפרקן ועל הנבירות ועל התשועות ועל
 הנפקאות ועל הנחמות שעשיתם לאבותינו בימים ההם
 בזמן הזה:

בחנוכה אומרים

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי וכליו בשעמדה
 מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשגחם תורתך
 ולתעבירם מחקי רצונך ואמתה ברחמיה הרבים עמדת להם
 בעת צרתם כבת את ריבם כנת את דינם נקמת
 את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשינו ורבים ביד
 ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים וממאים ביד
 מהורים וזרים ביד עסקי תורתך לך עשית שם גדול
 וקדוש בעולמך ועמך ישראל עשית תשועה גדולה
 ופרקן בתוים הנה ואחר כך באו בניה לדביר ביתך
 ופני את הילכה וסחרו את מקדשך והדליקו גרות פחצרות

קדשך * ונקבעו שמענת ימי חגיגה אלו בהלל ובהודאה *
ועשית עמך נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה :

בפורים אומרים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הפירה בשעמד עליהם המן
הרשע בקש להשמיד לחרוג ולאבד את כל היהודים
וינער ועד גזון טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש
שנים עשר הוא חודש אדר ושללם לבו * ואסתר ברחמיך
ברבים הפרת את עצמו וקלקלת את מחשבתו והשבות
גמלו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ * ועשית

עמך נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא
תמיד שמך מלכנו לעולם ועד
ובל החיים יורוך סלה :

בעשית או' וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך

ויהללו ויברכו את שמך הגדול

באמת לעולם כי טוב האישועתנו
ועזרתנו סלה האל הטוב * ברוך
אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה
להודות :

שים שלום טובה וברכה חיים חן
וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל
עמך * וברכנו אבינו כלנו כאחד
באור פניך * כי באור פניך נתת לנו
יהוה אלהינו תורה וחיים אהבה
וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלוש
וטוב בעיניך לברכינו ולברך את כל
עמך ישראל ברוב עוז ושלוש :

בעשית אומרים

ויברכו ביום ברכה ושלוש ופרנסה טובה וישועה ונחמה

וְנִגְזְרוּ מִזְבוֹת גִּזְרֵי וְנִקְתְּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ

בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן : יְהִי לְרַצּוֹן
אִמְרֵי פִי וְהִנְיֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ הוֹה
צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

יְהִי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתוֹתַי
מִדְבַר מַרְמָה * וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי
תְּהִי * וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לִבְדֵי תִהְיֶה *
פִּתַח לִבִּי כְּתוֹרֶתְךָ * וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכֵד הַקָּמִים עָלַי לְרַעַה
הִפְר עֲצָתָם וּמִלִּלְמַל מִחֲשֻׁבוֹתָם עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמִי עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ * עֲשֵׂה

לְמַעַן תוֹרֶתְךָ * עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ
לְמַעַן יִחַלְצֵנִי וְיִדְרִיחַ הַיְשׁוּעָה יִמְנָךְ
וְעֲנֵנִי * יְהִי לְרַצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִנְיֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ

יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן

בִּימֵי הַשׁוֹבָה אוֹמְרִים

אֲבִינֵנו מִלִּבְנֵי חֲטָאֵנוּ לְפָנֶיךָ הַחַם עָלֵינוּ :

אִיִּם אֵין לָנוּ מְלַךְ אֱלֹהֵי אֲפָה

אִיִּם עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ :

אִיִּם תִּרְשַׁע עָלֵנוּ שִׁנְיָה טוֹבָה :

אִיִּם בִּפְטֵל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרִיעוֹת :

אִיִּם בִּפְטֵל מִחֲשֻׁבוֹת שְׁנֵאֵינוּ :

אִיִּם הִפְר עֲצָת אוֹיְבֵינוּ :

אִיִּם בִּלְחַ כָּל צָר וּמַשְׁמִיךְ מַעֲלֵינוּ

א"מ בלה דבך ותבך ירעה ורעב ושֶׁב. ובזת ומשחית ומנפח

מבגי בריחך

א"מ שלח רפואה שלמה לחולי עמך

א"מ מנע מגפה מנחלתך

א"מ זכור כי עפר אנחנו

א"מ מחול וסלח לכל עוונותינו

א"מ קרע רוע גזר דיגיו (ויכון בשם קרע שטן

א"מ מחזק ברחמיך הרבים כל שארי חובותינו

א"מ מחה ונתעבר פשעינו מנגד עיניך

א"מ קתבנו בספר חייבו מובים

א"מ כתבנו בספר צדיקים וחסדים

א"מ כתבנו בספר ישרים ותמימים

א"מ כתבנו בספר מחילה וסליחה ובכפרה

א"מ כתבנו בספר מזונות יפרנסה טובה

א"מ כתבנו בספר גאולה וישועה

א"מ זכרני בזכרון טוב מלפניך

א"מ הצמח לנו ישועה בקרוב

א"מ הרם קרן ישראל עמך

א"מ והרם קרן משיחך

א"מ חזנו ועננו

א"מ החזינו בתשובה שלמה לעמך

א"מ שמע קולנו חיים ורחם עלינו

א"מ עשה למענך אם לא למעננו

א"מ קבל ברחמים וברצון את תפלתנו

א"מ אל תשיבנו ריקים מלפניך

אלו הימים שאין אומרים בהם תחנון ולא במנחה שלפניהם

רח"ח מועד. חודש ניסן. פסח ב'. לג לעומר. מרח"ח סיון עד

יב בו ועד בכלל. ט"ב. ט"ו באב. ערה שחרית וערב יום

כפור עד סוף תשרי. חנוכה. ט"ו בשבט. פורים. י"ד וט"ו

של אדר א' ואדר ב'. וכשיש חתן. או אכ"ה. או סנדק

בבד"כ ופה כנדאד נוהגים שלא לפול ע"פ גם ביום י"א אב

וביום י"ז טבת

אנא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.

תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם

מתחנותינו שאין אנחנו עזי פנים

ויקשי עזרך לומר לפניך יהוה אלהינו

ואהי אבותינו צדיקים ואלא
המאנו אבל המאנו עוינו פשענו אנך
ואבותינו ואנשי ביתינו:
אשמנו. בגרנו. גולגנו. דברנו דופ
וקשון הרע. העוינו. והרשענו ודנ
המסנו. טפלנו שקר ומרמה. ועצנו
עצות רעות עד אין חקר. בזבנו.
בפשנו. גזנו. מרדנו. מרינו דברנו ורשענו
. נאצנו נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו וכליל או יעלנו על מזבחך פרים:
פגמנו. צררנו. צערנו. קשינו עורה
רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו
וחעתענו וסרנו ממצותיך וממשפטי
הטובים וקא שוה לנו. ואתה צדיק

אל כל הבא עלינו פי אמת עשית
ואתחנו הרשענו

בסוף טעם י"ב לז יאמרו סג מדות חלא סודו בלכד

ועבר יהנה על פניו ויקרא יהנה
יהנה אל רחום וחסון ד ארך אפים
ורב חסד ו אמת: נצר חסד
אפים נשא עון ופשע וחסאה
ונקחה:

ומזכה ברצונך את ציון תבנה חומות
באשנו. גזנו. מרדנו. מרינו דברנו ורשענו
. נאצנו נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו וכליל או יעלנו על מזבחך פרים:

ביום סמין בו סתה מסחלין מכין

הי שם יהוה מבורך מעתה ועד
ולאם: ממזרח שמש עד מבואי
הקלל שם יהוה: רם על כל גוים.

יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְהוָה אֲדוֹנֵנוּ
מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ

ואומר חלי קדים וחסר כד וחמר

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם
צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
קָדָם אַבּוּנָא דְּבִשְׁמַיָא וְאָמְרוּ אֲמֵן:
יְהֵא שְׁלַמָּא רַבָּא מִן שְׁמַיָא חַיִּים וְשָׁבַן
וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשׁוּבָא וְרַפּוּיָא וְנִגְאָלָה
וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ

וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אֲמֵן
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו . הוּא בְּרַחְמֵינוּ
יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אֲמֵן
לְמַנְצַח בְּגִינּוֹת מוֹמֹר שִׁיר: אֱלֹהִים

יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ סְלָח:
לְרַעַת בְּאֶרֶץ דְּרַבְּךָ בְּכָל גּוֹיִם וַיִּשׁוּעַתְךָ
יִזְרְוֶה עַמִּים אֱלֹהִים יִזְרְוֶה עַמִּים כְּכֹלם:
יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי תִשְׁפּוּט
עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם
סְלָח: יִזְרְוֶה עַמִּים אֱלֹהִים יִזְרְוֶה עַמִּים
כְּכֹלם: אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָא:
אוֹתוֹ כֹּל אֲפִסֵי אֶרֶץ

ב"ע"שק במקום למנחה ואומרים

יְהוָה מְלֶכֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עֵז
הַתְּאֵזֶר . אֶף תִּבְּזוֹן תִּבְּל בַּל תִּמְוֹט:
נִבְּזוֹן כִּסְאֶךָ מֵאֵז מֵעוֹלָם אֲתָה: נִשְׂאוּ
נְהַרּוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהַרּוֹת כּוֹלָם .

וְשֵׁאוֹ גְהֵרֹוֹת דְבָרִים : מַקְלוֹת מִיַּם רַבִּים
 אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בַּמַּחֹם
 יְהוָה : עֲרִתִּיךָ נֶאֱמַנּוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ
 נֶאֱמַר חֲדָשׁ יְהוָה לְאֶרֶץ יִמִּים :

והומרים קדים יום שלום

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֶרֶץ הַכֹּל לְתַת גְּדוּלָהּ
 לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית * יִי לֹא עֲשֵׂנוּ
 בְּנֵי הָאָרֶצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ בַּמִּשְׁפָּחוֹת
 הָאֲדָמָה שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ בָּהֶם וְלֹא
 גִּדְרָנוּ בְּכֹל הַמּוֹגֵם שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
 לְהַבֵּל וְדִיק וּמַת גְּדָלִים * אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ
 וְאֶנְחֵנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַדְבֵּי
 הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא
 נוֹמֵה שָׁמַיִם וְיִסֵּר אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְבָרֵךְ

בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁבִינַת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי
 כְרוּמִים . הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר
 אֱמֶת מִלִּבְנוּ וְאִפֶּס זִלְתּוֹ כַּפְתּוֹב
 בַּתּוֹרָה . וְיָדַעַת הַיּוֹם וְהַשָּׁבוֹת אֵל
 לְכַבְּדְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם
 מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :
 יֵלֵךְ מִן נִקְיָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת
 מְהֵרָה בְּתַפְאֵרֶת עוֹד לְהַעֲבִיר
 גְּדוּלָהּ מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת
 וּפְרִתוֹן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַדְבּוֹת שְׂדֵי
 וּכְלֵ בְנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת
 אֱלֹהֵי כָל שְׂעֵי אֶרֶץ . וּפִירוֹ וְיָדַעוּ כָּל
 יוֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל כְּרֹס
 תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן . לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר וַיִּתְּנוּ
 וַיִּכְבְּדוּ בְּרָם אֶת עוֹל מִדְּכוּרְתֶךָ
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵהֶם לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי
 הַמְּלָכוֹת שְׁלֶךָ הֵינָּה וְלְעוֹלָמִי עַד
 תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד . בְּכָתוּב בְּתוֹרְתֶךָ .
 יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וְהָיָה
 יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

בבלה הוד לומר

בְּרַכְיֵי נַפְשֵׁי אֶת יְיָ יְהוָה אֱלֹהֵי גְדֻלַּת
 מְאֹד הוֹד וְהִדָּר לְבִשְׁתָּ . עוֹשֵׂה
 אוֹר כִּשְׁלֵמָה נוֹטֵה שָׁמַיִם בִּירֵיעָה :
 הַמְּקַרֵּה בַּמַּיִם עֲלֵיוֹתָיו הַשָּׁם עֲבִים
 רְכֹּבֵי הַמַּתְלָךְ עַל כַּנְּפֵי רוּחַ : עוֹשֵׂה

מִלְּאֲכִיֹּי רוּחוֹת מְשַׁרְתֵּי אֵשׁ לֵהֵט :
 יסֵד אֶרֶץ עַל מְכוּנֵיהָ בַּל תִּמְוֹט עוֹלָם
 וָעֶד . תְּהוֹם כְּלָבוּשׁ כְּפִיתוֹ עַל הָרִים
 יַעֲמִדוּ מַיִם : מִן גַּעְרָתֶךָ יִנוֹסוּן מִן
 קוֹל רַעַמְךָ יַחֲפוּזוּן : יַעֲלוּ הָרִים יִדְרוּ
 בְּכֹעוֹת אֵל מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת לָהֶם : גְּבוּל
 שְׁמֵתָ כָּל יַעֲבְרוּן כָּל יִשׁוּבוּן לְכַסּוֹת
 הָאָרֶץ : הַמְשַׁלַּח מַעֲנִיִּים בְּנַחֲלֵים
 בֵּין הָרִים יַהֲלִכוּן : וַיִּשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ
 שָׂדֵי יִשְׁבְּרוּ כְּרֹאִים צְמָאִם : עֲלִיהֶם
 עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁכּוּן מִבֵּין עַפְאִים וַיִּתְּנוּ
 קוֹל : מִשְׁקָה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרֵי
 מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ : מִצְמִיחַ חֲצִיר
 לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעֹבֹרֵת הָאָדָם

להוציא לחם מן הארץ : וינין ישמח
 לבב אנוש להצהיל פנים משמן ולחם
 לבב אנוש יקבד : ישבעו עצי יהוה
 ארזי לבנון אשר נטע : אשר שם
 צפורים יקננו חסידה ברושים ביתה :
 הרים הגבוהים ליעלים סלעים
 מחסה לשפנים : עשה ירח למועדים
 שמש ידע מבואו : תשבת חשך ויהי
 לילה בו רמוש כל חיתו יער :
 חפירים שואנים לטרף ולבקש
 מאל אכלם : תזרח השמש ואספון
 ואל מעונתם ירבעון : יצא אדם
 לפעלו ולעבודתו עדי ערב : מהרפו
 מעשוק יהוה כלם בתכמה עשית

מלאה הארץ קניינך : זה הנם גדול
 ורחב ידים שם רמש ואין מהפך חיות
 חמנות עם גדולות : שם אנויות
 והלבון לויתן זה יצרת לשחם בי
 כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו
 תתן להם ילקטון תפתח ידך וישבעון
 טוב : תסתיר פניך ובהלון תסר
 רוחם ינועין ואל עפרם ישוכון תש לח
 רוחך ובראו ותחדש פני אדמה : יהי
 כבוד יהוה לעולם ישמח יי במעשיו
 המביט לארץ ותרעד וגע בהרים
 ויעשנו : אשירה ליהוה בתי אומרה
 האלהי בעודי יערב עליו שיחי אנכי
 אשמח ביי : ותמו השאים מן הארץ

וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת
יְהוָה הַלְלוּהָ

תַּפְּלוּת עֲרֹבִית
כִּי יֶאֱרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפָּךָ וְלֹא
יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת בְּרִית
אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם : וְהוּא
רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ :
יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנֹב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סָדָה : יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם
בּוֹיַטַח בְּךָ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמְּקֹדֵךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קְרֹאֲנוּ : וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ
וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרֻכָּה וְתִהְיֶה :
יְהוָה יְהוָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל כִּי

וְעוֹלָם קָדְשׁ בְּרוּךְ יְהוָה הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים
בְּחֻקְמָה . פּוֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה .
מְשַׁנֵּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים .
וּמְסַדֵּר אֶת הַפּוֹכְבִים . כְּמִשְׁמֹרוֹתֵהֶם
בְּרַקִּיעַ כְּרֻצּוֹ . בּוֹרֵא יוֹמָם וְלַיְלָה .
גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר
הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְכַרֵּל בֵּין
יוֹם וּבֵין לַיְלָה . יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ .
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּעְרִיב עַרְבִים
אֲהַבְתָּ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבְתָּ
תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמִדָּת . עַל כֵּן יִי אֱהִינּוּ בְּשִׁבְכֵנוּ

ובקומונו נשיח בחקוק ונשמה ונעלו
 בדברי תלמוד תורתך ומצותך
 וחסדך לעולם ועד . כי הם חיינו
 ואורך ימינו . ובהם נהנה יומם ולילה
 ואהבתך (וחסדך) לא תסור ממנו
 לעולמים . ברוד אתה יהוה אוהב את
 עמו ישראל :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד :
 ואי בלחש פרוץ שם כבוד גלכות לעולם ועד :
 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך
 ובכל נפשך ובכל מאריך והיו הדברים
 האלה אשר אנכי מצוך היום על
 לבבך : ושננתם לבניך ודברת בהם
 בשבתך בביתך ובילכתך בדרך

ובשבתך ובחוקך : וישראלם לאות
 על ידך והיו לטמפת בין עיניך :
 וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך
 ויהיה אם שמע תשמעו אל מצותי
 אשר אנכי מצוה אתכם היום
 לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבודו
 בכל לבבכם ונפשכם : ונתתי
 מטר ארצכם בעתו יורה ומלחמי
 ואלהיכם חננה ונתתי ישיב ויגברתך :
 ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
 ושבעת : והשמרו לכם מן הפתה
 לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשפתתויתם זהם : ויהיה אף
 יהוה ככם ועצוי את השמים ולא יהיה

מטר והאדמה לא תתן את יבולה
 ואבדו גם מהרה מעל הארץ המכה
 אשר יהוה נתן לכם : ושמתם את
 דברי אלה על לבבכם ועל גפשיכם .
 וקשרתם אתם לאות על ידכם ויהיו
 לטוטפת בין עיניכם : ולמדתם אתם
 את בניכם לדבר בן בשבתך בביתך
 ובדלתך בדרך ובשכרך ובכימך :
 ובתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך :
 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
 האדמה אשר נטבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם כימי השמים על הארץ :
 ויאמר יהוה ו משה לאמר : דבר אל
 בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם

ציצית על כנפי בגדיהם לזכרתם
 ונתנו על ציצית הפנה שתיד תקלת :
 והיה לכם לציצית וראיתם אתו
 וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם
 אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
 עיניכם אשר אתם וגים אחריהם :
 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
 והייתם קדשים לאלהיכם : אני יהוה
 אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים להיות לכם לאלהים אני
 יהוה אלהיכם :

עונים הקהל אמת וחזק החזן יהוה אלהיכם אמת
 ואמונה כל זאת וקנים עלינו . כי הוא
 יי אלהינו ואין זוגתו . ואנחנו ישראל

עמו : הפורנו מיד מלכים . הגואלנו
 מלפני מלך גד ערבים : ה' הגברע
 לנו מצרינו . המשלם גמול לכל
 אויבי נפשנו השם נפשנו בתיים ולא
 נתן למוט רגלנו המדריכנו על במות
 אויבינו יירם קרננו על כל שונאנו ה'
 העושה לנו נקמה בפרעה . ארתות
 ומופתים בארמת בני חם : המכה
 בעברתו כל בכורי מצרים . ויוציא
 את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם
 המעביר ב'יו בין נהרי ים סוף . ואלת
 חזרפיהם ואת שגאיהם בתהומות
 טבע : ראו בנים את גבורתו . שגח'
 והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו

עליהם : משרה וכני ישראל לך ענו
 שירה בשמחה רבה : ואמרו כלם .
 מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר
 בקודש נורא תהלות עשה פלא :
 מלכותך יי אלהינו ראו בנקד על חים .
 וחד כלם הודו והמליכו ואמרו יהוה
 ימלוך לעולם ועד : ונאמר כי פתח
 יהוה את יעקב וגאז מיד חוק ממנו
 ברוך אתה יהוה גאל ישראל :
 השפיכנו אוינו לשלום . והעמידנו
 מלפני לחיים טובים ולשלום
 ופרוש עלינו סבת שלומה ותפנינו
 מלפני בעצה טובה מלפניך .
 והושיענו מהרה למען שמך . והגן

בַּעֲדֵינוּ . וְהִסַּר מֵעֲלֵינוּ מִבֵּית אוֹיֵב .
 דָּבָר . חֶרֶב . חֵלִי . צָרָה . רָעָה . רָעֵב
 וַיִּגְוֹן . וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה יִשְׁבּוֹר וְהִסַּר
 שִׁטָּן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנַפְיָךְ
 תִּסְתַּרְנִי וְשָׁמֹר צִיאֹתַי וּבֹאֵינִי
 לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם * בִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִידֵנוּ אֲתָה
 מִבֵּל רָבֵר רָע וּמִפַּחַר לַיְלָה . בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 לְעַד אָמֵן

וחו' חלי קדיש ומתפללין העמידה סדף י'ט ואחר העמידה
 חומרים יהי סס וקדיש מתקבל דף ל'ח
 שיר לפעולות אשאי עיני אל ההרים מאן יבא עזרי : עזרי
 מעים יהוה . עשה שמים וארץ : אל יתן לפוש בגלגל . אל
 ינוח שמיך : הגה לא ינוח ולא ישן שמר . ישראל : יהוה

שְׁמִיךְ יְהוָה צִלְךָ עַל יַד יְמִינֶךָ : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַחַפְּדָה
 וְלַיְלָה בְּלִילָה : יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע . יִשְׁמֹר אֶת גִּפְתְּשֶׁךָ :
 יְהוָה יִשְׁמֹר צִאֲתֶךָ וּבִקְאָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

וחו' קדיש יהא שלמה וברכו ועלנו לשכח סדף ל'ט וחוי סדף ל'ד
 שיר הפעולות בשוב יהוה את שיבת ציון תינו פחולמים :
 אז ימלא שחוק פיני ולשוננו רפה אז יאמרו בפנים הגדיל
 יהודה לעשות עם אלה הגדיל : יהוה לעשות עמנו תינו
 שמחים : שובה יהוה את שבייתנו באפיקים בגגב : הוורעים
 בדםעה ברנה יקצורו הלוח ילך ובכה נשא משך חרע בא
 יבא ברנה נשא אלמותיו

מי שלגס ולא התפלל בצור כשמתפלל יחד יאמר במ'ס ברכו
 אמר רבי עקיבה חיה אחת עומדת ברקיע ושמה ישראל וחקוק
 על מצחה ישראל עומדת באמצע הרקיע ואומרת ברכו את ה'
 המבורך וכל גדודי מעלה עונים בריך ה' המבורך לעולם ועד.

